

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 23T/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623010712
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2023:2623010712.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica samosudcom JUDr. Ivanom Šimkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Senica dňa 20. novembra 2023, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

S. J., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom Y., adresa na doručovanie písomností: Y., F. XXX/XX - u matky, t.č. v ÚVV Leopoldov

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

minimálne od 01.07.2022 do 12.06.2023 neoprávnene kupoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorý následne na rôznych miestach v okrese Senica u seba neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch za účelom ďalšieho predaja prechovával, vrátane 1 ks plastovej inzulínovej injekčnej striekačky s kryštalickým materiálom - metamfetamínom o hmotnosti 47 mg s prímiesou metylsulfonylmetánu (dimetylsulfón, MSM), s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 38 % hmotnostných, obsahujúce 18 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje jednu bežnú jednotlivú dávku drogy, ktorá je schopná ovplyvniť psychiku užívateľa, ktorá striekačka bola obvinenému zaistená vyšetrovateľom PZ dňa 12.06.2023 v čase o 16.45 hod. v obci Sobotište na parkovisku oproti cintorínu, a súčasne v období minimálne od 01.07.2022 do 12.06.2023 na území okresu Senica psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) neoprávnene predával viacerým konečným odberateľom, a to najmenej Ing. W. E. zo Y., J. R. zo Y., R. Š. i zo Y., D. T. J. zo Y., S. W. zo Y., N. U. zo Y. a ďalším bližšie nestotožneným osobám, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

- neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako z rastliny rodu konopa a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

- neoprávnene kúpil a predal psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona,

- obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí:

- 1 ks plastová injekčná striekačka,
- 34 ks priehľadné igelitové uzatvárateľné vrecká,
- 1 ks mobilný telefón POCO M3 Pro, čiernej farby s prasknutým displejom, typ M2010J19CG, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou 4KA SK.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát Slovenská republika. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica podal Okresnému súdu Senica obžalobu na obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, ktorých sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a zisťoval, či obžalovaný

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby Obžalovaný odpovedal: Áno.

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin

Obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, ako aj po následnom vyjadrení sa prokurátora a obhajcu prijal

toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovaného za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, ktorých sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomer a mieru závažnosti príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívne, nespojené s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, pohnútku, osobu, jeho pomery, možnosti jeho nápravy a pomer a mieru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (personalita trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku, súd vychádzal z okolností spáchania skutku, ku ktorému sa obžalovaný v celom rozsahu priznal. Obžalovaný jednak neoprávnene prechovával metamfetamín (pervitín), teda inú psychotropnú látku ako z rastliny rodu konopa, pričom tak konal po dlhší čas a jednak neoprávnene kupoval metamfetamín (pervitín), ktorý tiež napokon neoprávnene predával viacerým osobám (konečným odberateľom) stotožnených minimálne v počte šesť, a to Ing. W. E., J. R., R. Š., D. J., S. W.Ú.J. a N. U., pričom tak konal po dlhší čas. Obžalovaný tak závažným spôsobom porušil záujem spoločnosti na úseku predchádzania toxikománii, ochranu spoločnosti a jej členov pred možným ohrozením vyplývajúcim z nekontrolovateľného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami, tiež záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov. Obžalovaný sa protiprávneho konania dopustil zo zisťného motívu, jednak v snahe zadovážiť si predajom metamfetamínu finančné prostriedky a jednak za účelom uspokojenia svojej závislosti. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatel'a, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil nasledovné. Z odpisu registra trestov SR je zrejmé, že obžalovaný už bol v minulosti celkom päťkrát odsúdený, avšak z toho trikrát sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/87/2021 zo dňa 06.04.2022, právoplatným dňa 04.05.2022 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu. Predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/46/2021, právoplatným dňa 29.06.2021 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov

alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý vykonal dňa 15.03.2022. Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Leopoldov je zrejmé, že obžalovaný je hodnotený počas výkonu väzby kladne. Správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Vo svojich osobných veciach si udržiava poriadok. Z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že odsúdený má celkom dva záznamy. Dňa 08.09.2020 drobná krádež tovaru, uložená pokuta v blokovom konaní 30,- eur. Dňa 04.01.2021 cyklista bez osvetlenia a reflexných prvkov, pokuta v blokovom konaní 20,- eur. Teda jedná sa o drobné priestupky, resp. priestupky menej závažného charakteru. Zo znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej č. 28/2023 zo dňa 19.07.2023, vypracovaný na osobu obžalovaného vyplýva, že u obžalovaného je prítomná rozvinutá polyformná závislosť, konkrétne od metamfetamínu a kanabinoïdov - marihuany. Z psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný, avšak je predvídateľné, že v prípade pokračovania v užívaní psychoaktívnych látok sa bude dopúšťať protiprávneho konania.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd v zhode s návrhom prokurátora zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§36 písm. l/ Tr.zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť (§37 písm. m/ Tr.zák.). Obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu, tento úprimne oľutoval, čo mu poľahčilo s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona. Obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (odsúdenia Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/46/2021 a sp.zn. 2T/87/2021), čo mu priťažilo s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, ktoré sú obzvlášť závažné zločiny, spáchané vo viacčinnom súbehu (reálna konkurencia) z dôvodu, že zákonodarca samostatne (samostatnými skutkovými podstatami) postihuje jednak prechovávanie a jednak kúpu a predaj, bolo nutné uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej (zostrovacej) zásady podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s tým, že horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (obzvlášť závažný zločin s hornou hranicou 15 rokov) sa zvýšila o 1/3. Súd len poznamenáva, že v § 172 ods. 3 Trestného zákona a v § 172 ods. 4 Trestného zákona sú upravené dve samostatné konania, ktoré sú upravené ako dve samostatné skutkové podstaty, z čoho možno vyvodiť vôľu zákonodarcu takéto konania postihovať osobitne. Ustanovenie § 172 ods. 4 Trestného zákona je lex specialis k § 172 ods. 3 Trestného zákona, pričom jednočinný súbeh všeobecného a k nemu špeciálneho hmotnoprávneho ustanovenia nie je možný, a preto je logicky vylúčené posúdiť konania obžalovaného ako jeden trestný čin (ideálnu konkurenciu trestných činov).

Trestná sadzba pri tomto trestnom čine je stanovená v rozmedzí 10 rokov až 15 rokov. S poukazom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je zrejmé, že hranica trestnej sadzby po jej úprave je v rozmedzí 10 až 20 rokov.

Súd má za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje že, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby je 10 rokov, pričom súd má za to, že takýto trest pre obžalovaného by bol neprimerane prísny, pretože účel trestu

možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Súd okrem vyššie popísaných okolností prípadu zohľadnil aj osobu obžalovaného, ktorý síce už bol v minulosti odsúdený, avšak učinil sebareflexiu v podobe priznania sa a oľutovania, na súde urobil vyhlásenia o vine, je v mladom produktívnom veku, nejdená sa o násilnú trestnú činnosť, preto by trest mal byť skôr primeranou sankciou, než represívnym nástrojom trestania. Z uvedených dôvodov súd znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Súd neznížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o celú jednu tretinu (čo by bolo zníženie na 6 rokov a 8 mesiacov), nakoľko zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený. Súd len poznamenáva, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa prihliada len na dolnú hranicu bez ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa s rozdielom medzi hornou a dolnou, ako tomu je pri § 38 ods. 8 Trestného zákona).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere 7 (sedem) rokov, pričom má za to, že takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. I keď podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona by mal byť páchatel' obzvlášť závažného zločinu zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, súd má s ohľadom na osobu obžalovaného a závažnosť trestného činu za to, že jeho náprava bude lepšie zaistená s miernejším režimom a preto rozhodol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona o jeho zaradení do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd len poznamenáva, že citované ustanovenie je aplikovateľné nielen na ods. 2 (ako tomu zvädza prvá veta citovaného ustanovenia), ale je aplikovateľné i na ods. 3 u obzvlášť závažného zločinu pri treste neprevyšujúcom 15 rokov, čo vyplýva z poslednej vety ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona (bližšie vid' aj R 55/2014, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tdo/76/2012 zo dňa 29.1.2013).

Súd zároveň rozhodol o treste prepadnutia jednotlivých zaistených vecí v prípravnom konaní, ktoré boli použité alebo určené na spáchanie trestného činu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia s poukazom na § 60 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, pričom vlastníkom týchto vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

S poukazom na znalecký posudok MUDr. Moniky Gregorovej č. 28/2023 zo dňa 19.07.2023, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného je prítomná rozvinutá polyformná závislosť, konkrétne od metamfetamínu a kanabinooidov - marihuany, pričom trestnej činnosti sa dopustil v súvislosti s ich užívaním, uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Znalčka navrhla uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré poslúži aj ako kontrola vonkajšia pri zlyhaní vnútornej. Obžalovaný si je vedomý všetkých dôsledkov užívania psychoaktívnych látok, proklamoval snahu abstinovať a podrobiť sa tejto liečbe.

Vzhľadom k tomu, že súd odsudzuje obžalovaného za obzvlášť závažný zločin, s poukazom na § 76 ods. 1 Trestného zákona mu obligatórne uložil aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Senica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.